

Thời sự Hải Ngoại
Chủ đề: Biểu Tình
Tác giả: Liên Thành
P.O.BOX 6147
FULLERTON, CA. 92834. USA
PHONE: 626-257-1057
EMAIL: ubtttdcsvn68@gmail.com
WEBSITE: <http://www.uybantruyto.com>

Orange County, California-USA
Ngày 13/8/201
XIN PHỔ BIẾN RỘNG RÃI

T HƯ CỦA CHUYÊN VIÊN TỔ CHỨC BIỂU TÌNH CUỘI...
**CŨNG LÀ CHUYÊN VIÊN CHỐNG BIỂU TÌNH THẬT,
THUỘC LỰC LƯỢNG CẢNH SÁT QUỐC GIA VNCH,
CỰU CHỈ HUY TRƯỞNG CẢNH SÁT QUỐC GIA THỪA THIÊN-
HUẾ. THIẾU TÁ LIÊN THÀNH**

Kính gửi:

-Đồng bào Quốc Nội,

Đồng kính gửi:

-Đồng bào tại Hải Ngoại
-Quý Chiến Hữu Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa
-Quý Chiến Hữu Cảnh Sát Quốc Gia Việt Nam Cộng Hòa.

Thưa quý vị,

T rước tiên tôi xin tự giới thiệu tôi Liên Thành cựu Thiếu tá Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa, nguyên Phó trưởng Ty Cảnh Sát Đặc Biệt và sau đó là Chỉ Huy Trưởng Cảnh Sát Quốc Gia Thừa Thiên-Huế trong gần 10 năm từ tháng 6/1966.

Trong suốt thời gian này tại Huế đã có gần cả 100 cuộc biểu tình bất bạo động và bạo động của nhóm Thích Trí Quang thuộc Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất, phối hợp cùng các tổ chức quần chúng, Sinh Viên Học Sinh Cơ Sở Nội Thành cộng sản tại thành phố Huế trong mục đích chống đối chính quyền Trung ương VNCH tại Sài Gòn, hoặc mưu toan Tổng Nổi Dậy cướp chính quyền tại các tỉnh miền Trung, hoặc tại Cố Đô Huế.

Dương nhiên trong các cuộc biểu tình này cũng có một vài lần là giả do chúng tôi bí mật kêu gọi, tổ chức, không ngoài mục đích ra tay trước, lôi những tên chủ chốt, những kẻ phản loạn còn núp trong bóng tối ra ánh sáng, để dập tắt phong trào của bọn chúng từ trong trứng nước.

Tóm tắt, đối đầu với một phong trào mới hình thành của đối phương, lực lượng an ninh, cảnh sát, phải tìm cách vô hiệu hóa chúng ngay từ khi chúng mới manh nha, chúng tôi đã phải áp dụng một vài kế sách:

1. Tổ chức các cuộc biểu tình giả do lực lượng an ninh của chính quyền bí mật tổ chức: Mục đích dụ những kẻ chủ chốt, những thế lực đứng đằng sau trong bóng tối, ra mặt để bắt giữ, và vô hiệu hóa những hoạt động gây rối của bọn họ trong tương lai.

2. Gài nội tuyến vào cơ quan đầu não của các tổ chức đối lập.

3. Cho nhân viên tình báo, trà trộn vào các cuộc biểu tình để thi hành các kế hoạch như:

- Hô hào cuộc biểu tình bạo động,
- Gây trở ngại lưu thông, trật tự trên đường phố,
- Tấn công nhân viên công lực,
- Đốt phá xe cộ của chính quyền,
- Tấn công đốt phá công ốc của chính phủ,
- Ngay cả gây đổ máu nếu cần, v.v.

Tóm lại biến cuộc biểu tình của đối lập từ ôn hòa đến bạo động, làm mất chính nghĩa, vi phạm luật pháp quốc gia.

Có được như vậy thì chính quyền sẽ có lý do chính đáng để dẹp các cuộc biểu tình, dập tắt phong trào chống đối.

Những phương thức này, cho dù chính quyền đó là cộng sản, hay Quốc Gia, cho dù là Đông hay Tây, tất cả đều sử dụng các kế hoạch vô hiệu hóa các cuộc biểu tình, các phong trào quần chúng chống đối chính quyền đều tương tự như nhau...

Xin đồng bào chịu khó bỏ chút thì giờ đọc một dẫn dụ mà tôi xin đem ra kê dưới đây, để đồng bào lấy chút kinh nghiệm khi tổ chức hay tham gia các cuộc biểu tình tại quê nhà. Hầu ngần chận được những âm mưu của chính quyền cộng sản, gài công an của bọn chúng trà trộn vào đoàn biểu tình ôn hòa của đồng bào, biến thành cuộc biểu tình bạo động, vi phạm luật pháp của bọn chúng, hầu để công an, cảnh sát chính quyền của bọn chúng dễ dàng đàn áp, bắt bớ, tù đày đồng bào.

CHÍNH QUYỀN GÀI BÃY ĐỐI PHƯƠNG ĐỂ ĐÀN ÁP THẰNG TAY VÀ DẬP TẮT CÁC CUỘC BIỂU TÌNH CHỐNG ĐỐI. [Trích *Biến Động Miền Trung của tác giả Liên Thành*]

Tình hình chính trị lại sôi động trở lại, Hoàng Kim Loan và Phật giáo Ân Quang tại Huế dùng sinh viên, học sinh và tín đồ Phật Giáo phát động một vụ biến động mới tại Huế:

Chống bầu cử Tổng Thống nhiệm kỳ II.

1971 là năm bầu cử Tổng Thống nhiệm kỳ II vào ngày 1-10-1971, chỉ độc nhất có một liên danh ra ứng cử là liên danh Nguyễn Văn Thiệu - Trần Văn Hương, vì thế báo chí đối lập gọi cuộc bầu cử này là “**Bầu cử độc diễn**”.

Phật giáo Ân Quang chống đối mãnh liệt “**Bầu cử độc diễn**”. Các khuôn hội Phật giáo, Tỉnh Hội Phật giáo được lệnh chính đôn hàng ngũ để chờ lệnh “Thầy” hành động.

Hoàng Kim Loan Cán bộ tình báo cộng sản Hà Nội nhảy vào cuộc, mọi cơ sở nội, ngoại thành, nằm trong Phật giáo, học sinh, sinh viên, tiểu thương chợ Đông Ba được lệnh sẵn sàng tham chiến. Ngoài hai lực lượng kể trên, còn có những thành phần đối lập, phe nhóm chính trị chống đối Tổng thống Thiệu, đã âm thầm nhảy vào ăn cớ, tạo cho tình hình chính trị, an ninh tại Huế vừa phức tạp, vừa nguy hiểm.

Đương nhiên, chúng tôi có nhân viên nằm vùng trong mọi tổ chức của bọn họ. Những nhân viên này đa số là Sĩ quan Cảnh Sát xuất thân Học Viện Cảnh Sát Quốc Gia Việt Nam Cộng Hòa. Đơn vị phục vụ mới là BCH/CSQG Thừa Thiên-Huế. Ngày họ trình diện tôi không phải tại Bộ Chỉ Huy mà là tại “Nhà An Toàn”, và sau đó họ là những sinh viên tại các phân Khoa Đại Học Huế. Họ Chống Mỹ Ngụy tôi đa, chửi bới Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu và Việt Nam Cộng Hòa tận tình. Cuối cùng tranh cử vào những chức vụ quan trọng của Tổng Hội Sinh Viên Đại Học Huế được Hoàng Kim Loan và cơ quan Thành ủy việt cộng Huế tin dùng bố trí họ vào những chức vụ quan trọng.

Vì vậy họ nắm vững và rõ ràng, kế hoạch hành động của bọn chúng trong ngày bầu cử. Bọn chúng áp dụng kỹ thuật tác chiến của Tướng Trung Cộng Lâm Bưu:

Dùng 5 mũi giáp công tiến vào thành phố, đồng thời tại trung tâm thành phố bọn chúng dùng chiến thuật “Nở hoa trong lòng địch”.

Năm mũi giáp công đó là 5 đoàn biểu tình, mỗi đoàn khoảng hơn 1 ngàn người kéo vào thành phố từ 5 hướng khác nhau: Từ Đàm, An Cựu, Đập Đá, Bao Vinh, [và] An Hòa.

Nở hoa trong lòng địch là lực lượng Sinh Viên Đại Học Huế, và Tiêu thương chợ Đông Ba.

Bộ chỉ huy điều khiển cuộc biểu tình này đóng tại Đại Học Văn Khoa, ngay đầu cầu Tràng Tiền, đối diện với đài phát thanh Huế, do nhóm sinh viên cơ sở nội thành của Hoàng kim Loan chỉ huy.

Trong đêm trước, sau khi phân phối công việc cho mọi cấp chỉ huy, tôi cho rút các đơn vị CSDC [Cảnh Sát Dã Chiến] hiện đang tăng phái cho các quận yểm trợ cho chương trình Phụng Hoàng cấp tốc về BCH tỉnh.

7:30 sáng ngày 1-10-1971, ngày bầu cử Tổng Thống, các địa điểm thùng phiếu bắt đầu mở cửa cho dân chúng đi bầu.

Huế sắp phải gánh chịu tai ương, gây rối loạn, bạo động trong thành phố của Phật giáo Ấn Quang và đám cơ sở học sinh, sinh viên “Giải Phóng” của Trung tá Việt cộng Hoàng Kim Loan, lần này cũng tương tự như cuộc nổi loạn của họ vào tháng 6-1966.

Đã nắm rõ mục đích, bản chất của đám sẽ gây rối loạn là ai, tôi quyết định đàn áp không nương tay với đám gây rối bạo động này.

Khoảng 9 giờ 10, sáng 1-10-1971, năm đoàn biểu tình từ các quận nông thôn kéo lên thành phố đã xuất hiện tại 5 cửa ngõ ra vào thành phố Huế, đại đa số lực lượng này là người của các khuôn hội Phật giáo tại các quận. Các đoàn biểu tình không gặp trở ngại tại năm cửa ngõ vào thành phố, họ không bị ngăn chặn bởi lực lượng Cảnh sát, thật ra điều này nằm trong kế hoạch của tôi, tôi muốn để họ vào và trực diện với họ một lần cho xong, tôi không đủ lực lượng CSDC để trấn áp bạo động và giải tán biểu tình từng địa điểm. Với quân số 500 CSDC, nếu xé lẻ thì nỗ lực chính tại trung tâm thành phố sẽ yếu đi, khó đương đầu nổi với lực lượng biểu tình của bọn họ gần mười ngàn người.

9 giờ 40 phút sáng 1-10-71, lực lượng biểu tình đã tập trung đông đảo tại hai địa điểm:

1. Đường Phan Bội Châu, đường Trần Hưng Đạo, ngay mặt tiền của Ty Thông Tin cạnh đầu cầu Tràng Tiền là hai dãy phố chính của thành phố, và khu chợ Đông Ba ngay trung tâm thành phố, vào khoảng 4, 5 ngàn người, đủ mọi thành phần học sinh, sinh viên, tiêu thương chợ Đông Ba, và lực lượng của 2 mũi giáp công An Hòa, Bao Vinh kéo đến.

2. Trong và ngoài khuôn viên Đại Học Văn Khoa, Đài phát thanh Huế, dọc đường Lê Lợi, Duy Tân, khoảng 3 ngàn sinh viên, học sinh, cộng thêm lực lượng của 3 mũi giáp công Đập Đá, An Cựu, Từ Đàm nhập vào.

Cũng tại khuôn viên Đại học Văn khoa, loa phóng thanh của lực lượng biểu tình bắt đầu kêu gọi học sinh, sinh viên bãi khóa, mọi nơi đình công bãi thị xuống đường chống bầu cử “độc diễn”. Mọi sinh hoạt bình thường của dân chúng trong thành phố bị ngưng đọng, giao thông trong thành phố và các tuyến đường đi Đà Nẵng, Quảng Trị bị cắt đứt hoàn toàn, cảnh tượng chẳng khác gì những ngày xáo trộn của cuộc tranh đấu Phật Giáo vào tháng 6-1966 tại Huế.

Để chống bạo loạn và dẹp tan đám biểu tình, bảo vệ an ninh cho ngày bầu cử, đêm hôm trước, BCH chúng tôi đã họp bàn soạn kế hoạch đối phó, tôi sử dụng và phối trí lực lượng CSQG Thừa Thiên-Huế như sau:

- 500 CSDC (Đại đội 102 CSDC)
- 400 Cảnh sát sắc phục
- 600 Cảnh Sát Đặc Biệt cộng Biệt đội Thiên Nga
- Biệt Đội Hình cảnh.

Lực lượng được chia làm hai phần, nỗ lực chính và nỗ lực phụ:

- Nỗ lực chính do tôi chỉ huy cùng với Đại úy Trần Văn Tý Đại đội trưởng 102 CSDC. [*hiện đang định cư tại San Diego, California*]

- Nỗ lực phụ do Đại úy Trương văn Vinh Chỉ huy Phó chỉ huy [*Hiện định cư tại Nam Cali*], cùng với Đại úy Bác sĩ Hồ [*đã mất tại Anh Quốc*], Đại đội phó 102 CSDC.

Đại úy Trương công Ân, [*định cư tại Nam cali vừa mất vào tháng 4/2018*] Trưởng phòng Cảnh Sát Đặc Biệt, tung 600 nhân viên trà trộn vào các đám biểu tình ghi nhận mọi tin tức quan trọng, thông báo ngay để kịp thời phản ứng, đồng thời bắt giữ các thành phần nòng cốt trong đám biểu tình, [*và thi hành Kế hoạch 1 và 2, tôi sẽ trình bày phần sau*].

Khác với những lần giải tán biểu tình trước đây, lần này tôi cho lệnh trang bị tối đa lựu đạn cay cho lực lượng trấn áp bạo động, và cho lệnh các đơn vị sử dụng tối đa, tổng cộng gần 1 ngàn lựu đạn cay được phân phối cho các đơn vị.

Kim đồng hồ chỉ đúng 10 giờ sáng ngày 1-10-1971 cuộc bạo động tại thành phố Huế bắt đầu.

Tại Quận II, trung tâm của thành phố, đoàn biểu tình bắt đầu di chuyển từ đường Trần Hưng Đạo, ngang qua chợ Đông Ba, tiểu thương chợ Đông Ba ào ra, nhập vào đoàn biểu tình. Đại úy Trương Công Ân, Trưởng phòng CSĐB báo về Trung Tâm Hành Quân Cảnh Lực, số lượng đồng bào biểu tình tại Quận II khoảng hơn 6 ngàn người.

Tại Khu Đại Học Văn Khoa số lượng học sinh, sinh viên tập trung khoảng gần 5 ngàn, họ đang có ý định kéo sang cầu Tràng Tiền nhập vào với đoàn biểu tình Quận II.

Tôi nói với ông phó Trưởng Ty Trương Văn Vinh:

- Mình xuất phát, anh đổ quân bao vây khu Đại học Văn Khoa, và chặn ngay bên này cầu Tràng Tiền không cho bọn chúng kéo sang nhập với đoàn biểu tình Quận II, cố gắng cầm chân bọn họ, đợi tôi giải tán đám biểu tình ở Quận II xong, giao lại cho Đại úy Tý tôi sẽ quay sang với anh ngay.

Xe tôi dẫn đầu, theo sau là xe Đại úy Trần Văn Tý Đại Đội Trưởng Đại Đội 102 Cảnh Sát Dã Chiến băng qua cầu Tràng Tiền vừa đến đoạn cuối của chiếc cầu thuộc phạm vi Quận II, tất cả đoàn xe phải dừng lại, ngay trước mặt tiền của Ty Thông Tin đường Trần Hưng Đạo, sát ngay đầu cầu Tràng Tiền, lửa khói đã bốc cao từ một đồng khoảng 40 vỏ xe hơi. Ân cũng báo cho biết một số địa điểm bỏ phiếu bị đập phá, một vài nơi khác đang bị đốt cháy.

Tôi gọi máy nói với Đại úy Tý:

- Tý, mình dừng tại đây, đổ quân, cho lệnh các Trung đội đi bộ và dàn đội hình, mình sẽ tiến sát và khi đối diện với đám biểu tình thì anh cho lệnh dừng lại.

- Nhận rõ thẩm quyền.

Nhìn cách dàn quân, bố trí đội hình, phải công nhận Đại úy Tý là một tay chuyên nghiệp giải tán biểu tình, không chệ vào đâu được. Khi đụng việc, Tý là một sĩ quan trầm tĩnh, cương quyết, cứng rắn.

Đại úy Tý là một Sĩ Quan CSQG rất trẻ, đẹp trai, còn độc thân, tay chơi thú thiết, một tay nhậu thuộc loại trời nghiêng đất lở, mấy ông quan ba, quan tư, Nguyễn Lô, Lê Văn Mễ, Phạm Như Đà Lạt, Phan Nhật Nam trong Sư Đoàn Nhảy Dù đấu tay đôi với hắn, chưa chắc đã thắng nổi hắn. Hắn mang chiến tích đầy người vì nhậu, nướng mực khô với rượu đế, rượu bốc cháy, hắn bị phỏng đầy người ở cấp độ hai, ba mươi phần trăm, tôi phải gọi hắn ra Hạm đội Mỹ chữa trị, về lại đơn vị hắn tiếp tục nhậu.

Ngoài Tý, đại đội 102/CSDC còn có những Thiếu úy Trung Đội trưởng cự phách như Thiếu úy Hoàng Công Sung [đang định cư tại Nam Cali], Thiếu úy Nguyễn Thế Quang [đang định cư tại Tiểu Bang trung tây Hoa Kỳ], Thiếu úy Truật [đang định cư tại Tiểu Bang trung nam Hoa Kỳ], họ là những sĩ quan rất trẻ, năng động và là những chuyên viên trấn áp bạo động thú thiết của Đại đội 102 Cảnh Sát Dã Chiến.

Tôi, Tý và khoảng 300 CSDC đối diện với đám biểu tình, khoảng trên 5 ngàn người, một rừng biểu ngữ đả đảo “Bầu cử độc diễn”, đả đảo Tổng thống Thiệu, và nhiều thứ đả đảo loạn xà ngầu, chẳng đâu vào đâu. Đứng đầu đoàn biểu tình là một lũ đầu trâu mặt ngựa, khoảng hơn 1 trăm tên, không biết từ đâu ra, bắt đầu văng tục, la hét, chửi bới um xùm, chửi ông Thiệu, ông Kỳ, ông Khiêm và thậm tệ nhất là ông... Liên Thành.

Tôi lấy trong túi áo giáp ra băng cờ biểu tượng cho Quốc gia khoác ngang vào người, đó là thủ tục pháp lý khi giải tán biểu tình, và bắt đầu dùng loa phóng thanh nhân danh đủ thứ để kêu gọi đám biểu tình, tôi còn nhớ đại khái lời kêu gọi có nội dung như sau:

- “Nhân danh luật pháp quốc gia, nhân danh Tổng Thống VNCH, tôi yêu cầu đồng bào giải tán, bằng không, buộc lòng nhân viên công lực phải hành động giải tán cuộc biểu tình này. Mọi cản trở lưu thông, ngăn cản sinh hoạt của dân chúng trong giờ này là vi phạm luật pháp quốc gia, yêu cầu đồng bào giải tán. Đây là lần đốc thúc thứ nhất.”

Luật pháp quy định phải kêu gọi ba lần, mỗi lần cách nhau 5 phút.

Tôi và Tý đã giải tán hằng chục lần biểu tình trong vòng 5 năm nay, nên đến lần đốc thúc thứ nhì, Tý cho lệnh anh em mang mặt nạ chống hơi cay và sẵn sàng hành động.

Tôi nhắc lại với Tý:

- Anh nhớ dặn lính bắn phi tiễn sát đất, cấm không được bắn trực xạ, lỡ có ai bị thương, tình hình thêm rắc rối. Mình sẽ đẩy đoàn biểu tình chạy về cầu Gia Hội, chặn đường Phan Bội Châu, chừa đường Chi Lăng cho họ chạy, sau đó anh canh giữ cầu Gia Hội không cho họ kéo lên nữa. Sau khi kêu gọi lần thứ 3, tôi sẽ bắn quả phi tiễn đầu tiên vào đám biểu tình và ngay lập tức anh cho lệnh đơn vị sử dụng tối đa phi tiễn và lựu đạn cay đẩy lui đám biểu tình.

Vừa dứt lời đốc thúc lần thứ 3, tôi bắn quả phi tiễn đầu tiên sát mặt đất, vào ngay đám biểu tình, lập tức hằng trăm quả lựu đạn cay và phi tiễn được tung vào đám biểu tình. Đám biểu tình dùng bao nylon che mặt chống hơi cay, dùng những bom xăng chống trả với lực lượng CSDC. Bom xăng được chế tạo bằng cách đổ xăng vào chai với một số vòng cao su, trên miệng chai là một nùi vải, châm lửa và ném vào CSDC, thường gọi là bom lửa Molotov, tôi cũng chẳng biết tại sao có danh từ này.

Đám biểu tình chịu đựng và chống trả được cuộc tấn công của CSDC đợt lựu đạn cay đầu tiên, nhưng đợt tấn công lần thứ 2 thì họ hết chịu nổi, đoàn biểu tình lùi dần về phía cầu Gia Hội. Mặt nạ chống hơi cay còn chịu không nổi, bao nylon và vài quả chanh có sá gì với gần cả ngàn quả lựu đạn cay chúng tôi tung vào.

Bây giờ thì thành phố Huế đầy khói của lớp xe hơi bị đốt và lựu đạn cay, Huế ngày xưa trong buổi thanh bình của thi sĩ Hàn Mạc Tử với: “Ở đây sương khói, mờ nhân ảnh” đã không còn nữa, mà “sương khói mờ hơi cay”, ngày hôm nay, vào giờ này, không phải của thiên nhiên, của trời, của đất, của Hàn Mạc Tử, mà là khói lựu đạn cay, của lực lượng CSQG/Thừa Thiên-Huế đang chống biểu tình.

Quần thảo với đám biểu tình này khoảng hơn một giờ chúng tôi mới đẩy lui họ qua được vùng Chi Lăng, Gia Hội, đoàn biểu tình chạy tán loạn và giải tán.

An ninh trật tự đã vãn hồi tại Quận II vào khoảng 12 giờ trưa ngày 1-10-1971. Tôi yêu cầu ty Thông Tin dùng xe phóng thanh kêu gọi đồng bào trong quận đi bỏ phiếu.

Qua hệ thống máy Motorola, tiếng của Đại úy Vinh Chi huy phó gọi tôi:

- Thâm quyền, ông qua gấp bên này, bọn chúng bắt đầu đốt Đại học Văn Khoa.
- Nhận rõ, tôi và Tý sang ngay, bình tĩnh.

Tôi giao trách nhiệm lại cho Đại úy Ngô Trọng Thành [*định cư tại Tiểu Bang Washington, đã mất*], Chỉ Huy Trưởng CSQG Quận II, tôi cùng với Đại úy Tý và lực lượng CSDC quay sang Khu Đại học Văn Khoa.

Đại học Văn Khoa nằm ngay đầu cầu Tràng Tiền thuộc Quận III, đối diện với đài phát thanh Huế và trường trung học Kiểu Mẫu, mặt tiền là giao điểm của đường Lê Lợi và Duy Tân.

Chúng tôi vừa đổ quân ngay ngã tư Lê Lợi - Duy Tân, cạnh Đài phát Thanh Huế, nhìn lên trên sân thượng của lầu Đại học Văn khoa đã thấy lửa bắt đầu cháy phía mặt tiền của Đại học Văn Khoa rồi.

Lực lượng biểu tình ở đây cũng đông không khác gì bên Quận II. Bọn họ chia làm 3 toán: một toán ở góc đường Lê Lợi, một toán ở góc đường Duy Tân, một toán trong khuôn viên Đại học và trên sân thượng lầu Đại học Văn Khoa.

Năm anh em chúng tôi Vinh, Ân, Tý, Hồ và tôi đứng ngay tại lề đường, đối diện với Đại học Văn Khoa, tôi chia phần cho 4 Đại úy:

- Đường Lê Lợi phân của Đại úy Tý, Đại đội trưởng
- Đường Duy Tân là phần của Đại đội phó Bác sĩ Hồ

- Đại úy Vinh chỉ huy phó chia đôi lực lượng tăng cường cho Tý và Hồ. Đại úy Vinh đi với lực lượng Đại úy Hồ

- Tôi lãnh phần tấn công thẳng vào Đại học Văn Khoa.

Tôi nói nhỏ với Vinh, Hồ, Tý. Cả 3 Đại úy đều khen ý kiến hay, tôi cười nhìn họ:

- Bọn mình hay từ lâu rồi.

Phụ tá ngành Cảnh Sát Đặc Biệt, Đại úy Trương Công Ân đã thi hành

Kế hoạch 1:

Cho nội tuyến [*nhân viên Cảnh Sát Đặc Biệt*] đốt 1 phòng nhỏ của trường Đại Học Văn Khoa.

Kế hoạch thứ 2:

Cho nội tuyến [*nhân viên Cảnh Sát Đặc Biệt*] trong đám biểu tình đốt 1 xe Dodge của Cảnh Sát.

Đại úy Trương Công Ân lặng lẽ đi thi hành kế hoạch 2, chúng tôi đợi Ân...

Chỉ 15 phút sau một xe Dodge của Cảnh Sát mệch nhọc lăn bánh chạy chậm chậm ngang qua đoàn biểu tình đến ngay mặt tiền Đại học Văn Khoa thì xe bị hư máy không chạy được nữa. Tài xế xuống xe, mở nắp xe cúi mình vào sửa chữa, thì bỗng trong đám biểu tình có nhiều tiếng la lớn:

- Đốt xe Cảnh Sát... đốt xe Cảnh Sát...

Một nhóm người trong đám biểu tình xông ra đổ xăng châm lửa, ngọn lửa bốc cao chiếc xe bắt đầu cháy lớn.

Như vậy là quá đủ, vừa đốt cháy Đại học Văn khoa, vừa đốt xe nhân viên công lực, đám biểu tình đã vi phạm luật pháp một cách trầm trọng:

Phá hoại tài sản Quốc gia, nhân viên công lực buộc lòng phải can thiệp. Đám biểu tình và sinh viên không còn to miệng la lớn: “Đại Học tự trị”. Chúng tôi sẽ xông thẳng vào khuôn viên Đại học để dẹp bọn quá khích này, tái lập an ninh trật tự, và bảo vệ tài sản Quốc gia.

Tôi vừa dứt câu: “Đây là lần đóc thức thứ 3”, Tý ở góc đường Lê Lợi, Hồ ở góc đường Duy Tân bắn hàng loạt phi tiễn và lựu đạn cay vào hai đoàn biểu tình, phần tôi cho lệnh bắn trực xạ vào tất cả các cửa kính của trường Đại học Văn khoa nằm về phía đường Lê Lợi và Duy Tân để chuyển hơi cay vào khuôn viên Đại học.

Đám biểu tình và sinh viên phản công lại bằng bom xăng Molotov, hàng trăm chai xăng đổ lửa bay tới tấp về phía chúng tôi, một vài Cảnh Sát Dã Chiến bị phỏng nhẹ vì bom xăng.

Hai đoàn biểu tình la hét vang dội cả khu Đại học:

“Đả đảo Nguyễn Văn Thiệu, đả đảo bầu cử độc diễn”, “đả đảo Liên Thành đàn áp học sinh sinh viên”. Yêu cầu đồng bào đình công bãi thị, bãi khóa, chống bầu cử độc diễn, v.v.

Khói lựu đạn cay và phi tiễn hòa lẫn với khói bom xăng bay mù mịt, phủ kín cả khu đại học Văn khoa. Sau đợt tấn công lần đầu của CSDC, đám biểu tình vẫn chưa nao núng, vẫn la hét chửi bới, vẫn tiếp tục ném hàng loạt bom xăng vào CSDC.

Tôi gọi máy nói với Tý, Vinh và Hồ:

- Chuẩn bị tấn công, sau khi sử dụng lựu đạn cay và phi tiễn, xông vào cận chiến, không nhân nhượng được nữa.

Tôi hỏi Tý:

- Anh cần tôi tăng cường cho anh không? Vì đám biểu tình bên phía anh quá đông

- Không cần thăm quyền, vừa rồi tôi chỉ mới mời họ ăn điếm tâm, bây giờ tôi mời họ ăn trưa, ông yên tâm, mười lăm phút nữa là xong.

- Vinh, Hồ, hai anh cần tăng cường không?

- Chúng tôi dư sức chơi với bọn này, thăm quyền lo cho Tý đi, bên cánh Tý nặng hơn chúng tôi.

Sau nhiều loạt lựu đạn cay và phi tiễn, cả hai cánh quân đều xông vào cận chiến với đám biểu tình bằng khiên và gậy cao su.

Đám biểu tình không còn chịu nổi sức ép cận chiến quá mạnh của Tý, Vinh và Hồ, hai đám biểu tình lùi dần... lùi dần, cuối cùng cánh quân của Tý dẹp tan đoàn biểu tình ngay tại khu thư viện đại học, đối diện với Câu lạc bộ thể thao - Cánh quân của Vinh và Hồ đẩy đám biểu tình chạy dài đến ngã tư Duy Tân và Lê Thánh Tôn, đám biểu tình tự động tan hàng, rã đám. Tý gọi tôi:

- Xong rồi thẩm quyền, tôi để lại một Trung đội chặn ngay khu đó
- Đồng ý, số còn lại, anh kéo hết về ngay nhà thuốc tây Lê đình Phòng, tôi đợi anh ở đó
- Nhận rõ thẩm quyền.

Tôi gọi máy cho Đại úy Hồ:

- Ông Bác sĩ, phía ông và Đại úy Vinh xong chưa?

Dân trí thức, khoa bảng của bộ chỉ huy CSQG/Thừa Thiên-Huế vắng tục:

- Xong lâu rồi thẩm quyền, chỉ mười phút là xong ngay, giống như đi vào động...
- Chưa xong đâu ông bác sĩ, để lại một trung đội giữ khu đó, số còn lại kéo hết về đây, mình dứt điểm khu Đại học Văn khoa.

Mười phút sau, chúng tôi gặp nhau tại ngã ba Lê Lợi-Lý thường Kiệt cạnh nhà thuốc tây Lê đình Phòng, đối diện với cổng vào Đại học Văn Khoa.

Bây giờ chỉ còn mục tiêu cuối cùng là Đại học Văn khoa, nơi bộ chỉ huy đầu não của cuộc biểu tình, theo phân chia từ trước, tôi chỉ huy thanh toán mục tiêu này.

Lực lượng của Vinh, Hồ, làm thành phần trừ bị vòng ngoài, tôi, Tý chỉ huy 3 trung đội CSDB, Đại úy Ân với hơn một trăm CSDB xông thẳng vào khuôn viên Đại học Văn Khoa.

Tôi dặn Ân và Tý:

- Ân, đám đầu não hốt trọn gói đem về trung tâm thẩm vấn.
- Tý, số sinh viên, học sinh còn lại là đám a dua, ham chơi, chừa đường cho bọn hần chạy. Còn lại bao nhiêu lựu đạn cay và phi tiễn dùng hết, Đại úy Vinh đã gọi về Đại úy Trinh TTHQ/Cảnh Lực, [*đang định cư tại tiểu bang Washington*] yêu cầu tái tiếp tế rồi anh khỏi lo.

Tý dàn đội hình, tôi và Tý đứng ngay hàng đầu với phi tiễn cầm tay, 3 trung đội đã mang mặt nạ chống hơi cay, tôi và Tý vẫn đội trên đầu chưa kéo xuống mặt.

Loa phóng thanh trong khuôn viên Đại học Văn khoa có lẽ đã bị hơi cay quá nhiều nên tiếng nói vừa rè vừa ấp úng:

- Đả đảo Đại úy Liên Thành, Đại úy Trần Văn Tý đàn áp sinh viên, học sinh.

- Yêu cầu Đại úy Liên Thành tôn trọng “quy chế Đại Học tự trị”, lực lượng Công An Cảnh Sát không có quyền xâm phạm vào khu đại học Văn Khoa...

Tôi dùng loa trả lời họ:

- Quy chế Đại học tự trị trong hoàn cảnh này không còn được nhân viên công lực tôn trọng, các anh đã dùng công óc của đại học biểu tình chống đối chính phủ, các anh đã vi phạm luật pháp khi nổi lửa đốt đại học Văn Khoa, hủy hoại tài sản quốc gia, đốt xe của nhân viên công lực khi đang thi hành phận sự.

- Tôi cho phép năm phút để lực lượng biểu tình đang chiếm giữ khu đại học phải giải tán, bằng không, để bảo vệ tài sản quốc gia, tái lập an ninh trật tự, lực lượng CSQG/Thừa Thiên-Huế buộc lòng phải can thiệp.

Tiên lễ, hậu binh, sau 5 phút chờ đợi, tôi xoay qua Tý và Ân:

- Mình bắt đầu.

Sau hai trái phi tiễn của tôi và Tý bắn đi, hàng loạt, hàng đợt phi tiễn và lựu đạn cay được gửi vào đại học Văn Khoa. Khoảng gần hai trăm Cảnh Sát Dã Chiến và Cảnh Sát Đặc Biệt xông vào sân trường Đại học Văn khoa, vì địa thế quá hẹp không khai triển đội hình được, tôi nói nhanh với Tý:

- Mình chia đôi lực lượng, anh bên mặt, tôi bên trái, sử dụng thêm một đợt lựu đạn cay nữa, ép đẩy bọn chúng ra cổng chính.

Khói cay bay mù mịt, đám sinh viên phản công bằng hàng loạt bom xăng tung vào chúng tôi, hơi xăng và hơi cay trộn lẫn vào nhau, sức trâu còn không chịu nổi huống gì sức người, tôi và Tý đều cho gia tăng tối đa hơi cay và xông thẳng vào cận chiến với đám sinh viên, hai cánh quân của tôi và Tý một bên phải, một bên trái khép chặt vòng vây, đẩy đám sinh viên vào giữa và đẩy họ ra cổng chính của khu đại học Văn Khoa.

Đám sinh viên vừa thoát ra được cổng chính chạy về hướng đường Lê Lợi, gặp ngay lực lượng của Hồ, Hồ đẩy họ lui, chạy về hướng đường Lý Thường Kiệt, Trần Cao Vân, Hồ cho 3 trung đội rượt theo đến ngay ty Bưu Điện Huế, đám sinh viên tan hàng. Trong khi đó, lực lượng CSĐB của Đại úy Ân đã bắt giữ toàn bộ đám sinh viên nòng cốt của cuộc biểu tình.

Chúng tôi chiếm lại và kiểm soát khu đại học Văn Khoa vào khoảng 1 giờ 45 trưa ngày 1-10-1971.

2 giờ 30 ngày 1-10-1971 an ninh trật tự đã được tái lập. Sinh hoạt bình thường của dân chúng đã vẫn hồi, phố phường mở cửa trở lại, khu chợ Đông Ba mọi người lại tấp nập mua bán, và đồng bào lũ lượt kéo đến địa điểm bỏ phiếu.

Thưa đồng bào Quốc nội,

Qua dẫn dụ trên đồng bào thấy rõ:

1. Phóng hỏa đốt một phòng nhỏ của Đại học Văn Khoa do tôi cho lệnh nội tuyến của chúng tôi trong đám sinh viên tranh đấu đốt.

2. Đốt xe Cảnh sát là do nhân viên Cảnh Sát Đặc Biệt trà trộn trong đoàn biểu tình đốt, theo kế hoạch của chúng tôi đã sắp đặt trước.

Tại sao lực lượng Cảnh sát chúng tôi làm vậy? Rất dễ hiểu, chúng tôi làm vậy để tạo điều kiện bất hợp pháp của đám biểu tình là họ đã vi phạm luật pháp quốc gia, họ đã bạo động, xâm phạm, phá hủy, tài sản quốc gia.

Có như vậy, lực lượng Cảnh sát quốc Gia chúng tôi mới: Nhân danh luật Pháp quốc gia dập tắt cuộc biểu tình.

Chúng tôi đã làm những kế sách đó, thì công an việt cộng hiện đang làm và sẽ làm để đối với các cuộc biểu tình của đồng bào trong nước như:

1. Bọn chúng có thể đóng vai những lực lượng đối kháng dùng hệ thống Internet tuyên truyền, kêu gọi đồng bào biểu tình.

2. Tạo dựng những lãnh tụ tranh đấu, những người cầm đầu các phong trào tranh đấu, tổ chức cuộc biểu tình bạo động như:

- Chính bọn chúng cho người của bọn chúng, trà trộn trong các cuộc biểu tình của đồng bào, tấn công lực lượng công An, cảnh sát của bọn chúng.

- Cho người của bọn chúng đốt phá xe cộ, công ốc tài sản của chính quyền bọn chúng, rồi vu khống cho đồng bào, và còn rất nhiều thủ đoạn thâm độc nữa.

Thưa đồng bào Quốc nội,

Xin hãy cẩn trọng trong mọi cuộc biểu tình cho dù là tự phát, hay có tổ chức. Luôn luôn đề cao cảnh giác để phát hiện những hiện tượng nghi ngờ, đột biến. Bộ Chỉ Huy cuộc biểu tình phải có hành động ngăn chặn ngay lập tức mọi hành động, mọi tình huống xảy ra không nằm trong chương trình, kế hoạch, của Bộ Chỉ Huy cuộc biểu tình.

Có như vậy thì may ra có thể tránh được sự đàn áp thô bạo của bọn công an cộng sản Việt Nam. Bọn này như đồng bào đã biết, đã hiểu rõ, nếu cần thiết, bọn chúng sẽ thẳng tay đàn áp đồng bào không nương tay, và nếu cần bọn chúng sẽ chẳng sợ gì mà không nổ súng, tàn sát, đồng bào như chính quyền Trung cộng đã đàn áp đồng bào của bọn chúng tại Thiên An Môn, Bắc Kinh năm nào.

Một góp ý cuối cùng, tôi xin trình bày cùng đồng bào quốc nội:

Thưa đồng bào Quốc nội,

Hiện tại người Việt tại hải ngoại có khoảng ba triệu hai trăm ngàn người [3,200,000]. Riêng tại Hoa Kỳ có khoảng một triệu ba trăm ngàn [1,300,000] người Việt định cư tại 50 Tiểu Bang tại Hoa Kỳ. California có khoảng hơn 1 triệu người. [Thống kê của Ủy Ban Dân Số Liên Hiệp Quốc].

Tại Hoa kỳ có đến hàng trăm tổ chức, hàng ngàn hội đoàn, dưới danh nghĩa chống cộng thật, giả [bọn hám danh ham lợi] lẫn lộn.

Ngoài ra còn có một số tổ chức, cá nhân, chống cộng trá hình của cơ quan tình báo cộng sản Việt Nam đang hoạt động tại hải ngoại.

1. Nhiều chục năm về trước tại hải ngoại có Ông Hoàng Cơ Minh với Phong trào Kháng Chiến Hoàng Cơ Minh đã bịp tiền bạc tài sản của đồng bào, bịp niềm tin của đồng bào, sát hại một số người Việt Quốc Gia Chống Cộng trong đó có một số cựu Sĩ Quan Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa, một vài nhà báo có lương tâm nghề nghiệp.

Bịp đến độ Ông Hoàng Cơ Minh chết đã 18 năm, vậy mà đám lâu la đệ tử của ông ta vẫn giấu kín, vẫn Đông tiến, Bắc tiến... đến khi sở Thuế và cơ quan An ninh Hoa Kỳ bắt bọn lừa đảo này thì hơi ôi, mới lòi ra ông Hoàng Cơ Minh đã chết 18 về trước.

Thật là kinh khủng. Vậy mà chưa xong, anh em cháu chắt của ông Hoàng Cơ Minh hiện tại lại cho ra đời một tổ chức mới, tiền thân của phong trào Hoàng Cơ Minh, Tổ chức Việt Tân.

Hiện nay đồng bào hải ngoại gọi tổ chức Việt Tân là Việt Tân, hay Việt Cộng cũng là một.

Chưa xong, Thưa đồng bào Quốc Nội,

2. Sau Ông Hoàng Cơ Minh, lại có Ông Cán Sự Công Chánh đứng ra thành lập Chánh Phủ do ông đứng ra làm “Thủ tướng”. Ông tuyên bố ông có hàng Sư Đoàn đang nằm tại biên giới Việt-Miên-Lào-Thái Lan.

Thực chất lực lượng của ông gồm 20 mươi nhân công của công ty xây cất do ông thành lập, sửa chữa nhà cửa. Có một vài ông Tướng thứ thiệt như Tướng Tôn Thất Đính, Tướng Nguyễn Khánh, bị ông “Thủ Tướng” thối ông đu đu cũng nhảy vào tham gia, nhưng sau đó phát hiện là bịp, bèn chạy vắt chân lên cổ kéo mắt mặt.

Vẫn chưa xong, thưa đồng bào Quốc nội,

3. Hải ngoại chúng tôi cũng trong thời gian đó có một ông “Quan Hai” thuộc Tiểu khu Quảng Trị, thấy ông Cán Sự Công Chánh làm “Thủ tướng” được, thì cũng đứng ra thành lập chính phủ và cũng tự phong mình là “Thủ tướng” cho bằng chị bằng em với ông kia. Ông Thủ tướng kia thì được “SIA” yểm trợ, còn ông Thủ tướng này thì lại được “Quốc Hội Hoa Kỳ yểm trợ” cho chính phủ ông ta vay 500 trăm triệu USD [500,000,000] để ông “Thủ tướng” “Lật đổ thặng cộng sản, mà không làm khổ dân”?

Ông còn gắn Đại tướng 4 sao cho một sĩ quan cấp úy Việt Nam Cộng Hòa trước 75, và sắc phong nhiều Tổng Bộ Trưởng.

Cũng vẫn còn chưa xong, thưa đồng bào Quốc nội,

4. Mấy tháng trước lại có một ông Thầy bói. Oai phong hơn hai ông kia nhiều.

Ông thầy bói có được bức hình chụp với Tổng Thống BUSH. *[có lẽ là đã yểm trợ quỹ ủng hộ Tổng Thống của ông Bush, hay mua vé \$5000.00 Mỹ kim dự tiệc gây quỹ của Tổng Thống BUSH tại White House, được Tổng Thống Bush đến tận bàn tiệc bắt tay và chụp một bức hình kỷ niệm]*, nay trưng hình ra, minh chứng là Tổng Thống và chính phủ Mỹ hỗ trợ cho ông, ông đứng ra thành lập Đệ III Việt Nam Cộng Hòa và ông giữ chức Quốc Trưởng. Bây giờ thì Đệ III Việt Nam Cộng Hòa của ông thầy bói này có khoảng 15 người, gồm có:

1 Thống tướng 5 sao, và một số tổng bộ Trưởng Ngoại Giao, Quốc Phòng, v.v. mà ông Quốc Trưởng phong cho.

5. Ngoài ra ở xứ của ông Tây Charles de Gaulle, cũng có một Chính Phủ, với “Ông Thủ tướng pháp định?” Chính phủ này cũng có khoảng một hai chục người.

Như vậy tại hải ngoại chúng tôi có 3 ông “Thủ tướng” với 3 chính phủ, và một ông “QUỐC TRƯỞNG” “của Đệ III” Việt Nam Cộng Hòa tự phong chức, tự biên, tự diễn.

Nếu đồng bào quốc nội hỏi tôi, đồng bào có thể tin tưởng vào những lời kêu gọi đồng bào trong nước nổi dậy chống bạo quyền cộng sản, của 3 ông “Thủ tướng và ông Quốc Trưởng” và đảng Việt Tân tại hải ngoại được không?

Không những tôi, mà đại đa số đồng bào hải ngoại đều xin trả lời:

- Không, không thể tin tưởng gì họ được hết vì:

1. Họ không có kinh nghiệm đấu tranh với cộng sản về phương diện Chính trị, tình báo, truyền truyền, Quân sự, khủng bố, v.v.

2. Không biết và chẳng bao giờ là người lãnh đạo, chỉ huy, trong công cuộc đấu tranh với cộng sản

3. Họ không có lực lượng của chính họ. Tổng cộng lực lượng của 3 ông Thủ tướng và ông Quốc Trưởng không quá 100 người. Còn nói về lực lượng quần chúng thì là con số không. Đồng bào quốc ngoại chẳng ai thêm để ý.

4. Họ không có tài chánh tiền bạc, hầu như tất cả đều hưởng trợ cấp xã hội của chính Mỹ gọi là SSI [*trợ cấp cho những người bất lực không còn có khả năng làm việc*]. Đồng bào hải ngoại thường gọi họ là:

Lực Lượng Đặc nhiệm 950. [*Tức mỗi người họ lãnh trợ cấp \$950.00 dollars mỗi tháng của chính phủ Mỹ*]

5. Chẳng có chính phủ Tàu [Đài Loan], Tây, Mỹ, Nhật, nào hỗ trợ cho họ cả, tất cả chỉ là xạo, láo lùng, phỉnh gạt đồng bào Quốc nội.

Hiện nay Cộng đồng Việt Nam tại Nam Ca-li đồn đãi rằng:

Vừa rồi đây có 1 ông “Thủ tướng” ở Mỹ, có được một hai ngàn dollars gửi về cho một ông hành nghề thợ mộc, phong cho ông làm Tư Lệnh Vùng, và phong cho con trai ông ta làm Đại tướng. Sau đó yêu cầu 2 cha con đi đôi [ném] một gói chất nổ tự chế ngoài cổng của đồn Công an xã. Gói chất nổ, nổ một tiếng nhỏ, không làm chết hay bị thương ai. Nhưng hai cha con ông ta bị bắt.

Tại hải ngoại “Ngài Thủ tướng” rỉ tai nói nhỏ là người của chính Phủ của Ngài làm.

Khổ nỗi Ngài Thủ tướng không dám tuyên bố công khai vì sợ cơ quan An Ninh Nội Địa Hoa Kỳ, FBI bắt vì tội khủng bố.

Hai cha con ông thợ mộc bị Ngài Thủ tướng hy sinh, công khai chối phắt nói là không phải người của ngài. Ngài không biết, không bao giờ làm điều đó.

Thưa đồng bào Quốc nội,

Gần đây đã có một số tổ chức, cá nhân, ra thông cáo, kêu gọi đồng bào trong nước, đừng sợ, nổi dậy giết Nguyễn Phú Trọng, Trần Đại Quang, Nguyễn Xuân Phúc, v.v.

Thật là một lời kêu gọi và xúi dục vô trách nhiệm, và hết sức thiếu hiểu biết. Đây là hành động châu chấu đá xe, lực lượng chúng ta còn yếu, chúng ta sẽ làm môi cho quý dữ cộng sản mà thôi. Xin đồng bào quốc nội phải cẩn thận với những lời kêu gọi này.

Tôi xin đề nghị trong tương lai nếu đồng bào có tổ chức các cuộc biểu tình, xin đồng bào chính thức gửi thư trân trọng mời 3 ông Thủ tướng, Ông Quốc Trưởng, ông lãnh tụ đảng Việt tân, cùng những tổ chức, cá nhân nào đã kêu gọi đồng bào biểu tình bạo động, xin mời họ về Việt Nam tham dự các cuộc biểu tình của đồng bào, xin mời họ đứng hàng đầu trong hàng biểu tình đó, xem họ trả lời sao.

Xin đồng bào và giới trẻ quốc nội hãy đứng bằng đôi chân và ý chí của chính mình.

Hải ngoại chỉ là phụ giúp trong muôn một.

Các chính phủ lưu vong hải ngoại hiện tại chỉ là con số không, họ chỉ là những kẻ hám danh, không có thực lực.

Các tổ chức, hội đoàn tại hải ngoại, thì chia rẽ, đánh phá nhau, chửi bới nhau, lẫn lộn kẻ thiệt, người giả.

Xin đồng bào quốc nội đừng tin ai, đừng nghe ai, đừng tin bất cứ tổ chức nào, hội đoàn nào tại hải ngoại, mà hãy hỏi thăm, phối kiểm, với bạn bè, thân nhân của mình tại hải ngoại trước.

Xin đồng bào thận trọng.

Tôi xin lỗi đồng bào thư quá dài, nhưng không nói hết thì không được. Xin cho tôi được ngừng ngay đây.

Trân trọng,

Nguyễn Phúc Liên Thành

P.O.BOX 6147

Fullerton, Ca. 92834, USA

Cell Phone: (626)257-1057

Email: nguyenphuclt1966@gmail.com

